

आचारः कुलमाख्याति देशमाख्याति भाषणम् ।
सम्भ्रमः स्नेहमाख्याति वपुराख्याति भोजनम् ॥ ०३-०२
आहारनिद्राभयमैथुनानि
समानि चैतानि नृणां पशूनाम् ।
ज्ञानं नराणामधिको विशेषो
ज्ञानेन हीनाः पशुभिः समानाः ॥ १७-१७
आहारो द्विगुणः स्त्रीणां बुद्धिस्तासु चतुर्गुणा ।
साहसं षड्गुणं चैव कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ १८-०१
आलस्योपगता विद्या परहस्तगतं धनम् ।
अल्पबीजं हतं क्षेत्रं हतं सैन्यमनायकम् ॥ ०५-०७
आपदर्थे धनं रक्षेच्छ्रीमतां कुत आपदः ।
कदाचिच्चलते लक्ष्मीः सञ्चितोऽपि विनश्यति ॥ ०१-०७
आपदर्थे धनं रक्षेद्वारान् रक्षेद्धनैरपि ।
आत्मानं सततं रक्षेदारैरपि धनैरपि ॥ ०१-०६
आप्तद्वेषाद्भवेन्मृत्युः परद्वेषाद्धनक्षयः ।
राजद्वेषाद्भवेन्नाशो ब्रह्मद्वेषात्कुलक्षयः ॥ १०-११
आर्तेषु विप्रेषु दयान्वितश्च
यच्छ्रद्धया स्वल्पमुपैति दानम् ।
अनन्तपारमुपैति राजन्
यद्दीयते तन्न लभेद्विद्वजेभ्यः ॥ १२-०२
आत्मवर्गं परित्यज्य परवर्गं समाश्रयेत् ।
स्वयमेव लयं याति यथा राजान्यधर्मतः ॥ ११-०२
आत्मापराधवृक्षस्य फलान्येतानि देहिनाम् ।
दारिद्र्यदुःखरोगाणि बन्धनव्यसनानि च ॥ १४-०२
आतुरे व्यसने प्राप्ते दुर्भिक्षे शत्रुसङ्कटे ।
राजद्वारे श्मशाने च यस्तिष्ठति स बान्धवः ॥ ०१-१२
आयुः कर्म च वित्तं च विद्या निधनमेव च ।
पञ्चैतानि हि सृज्यन्ते गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ ०४-०१
आयुषः क्षण एकोऽपि न लभ्यः स्वर्णकोटिभिः ।
न चेन्निरर्थकं नीतिः का च हानिस्ततोऽधिका ॥ १८-०२
अभ्यासाद्धार्यते विद्या कुलं शीलेन धार्यते ।
गुणेन ज्ञायते त्वार्यः कोपो नेत्रेण गम्यते ॥ ०५-०८

अधः पश्यसि किं बाले पतितं तव किं भुवि ।
 रे रे मूर्ख न जानासि गतं तारुण्यमौक्तिकम् ॥ १७-२०
 अधमा धनमिच्छन्ति धनमानौ च मध्यमाः ।
 उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि महतां धनम् ॥ ०८-०१
 अधना धनमिच्छन्ति वाचं चैव चतुष्पदाः ।
 मानवाः स्वर्गमिच्छन्ति मोक्षमिच्छन्ति देवताः ॥ ०५-१८
 अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो जानाति सत्तमः ।
 धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ ०१-०२
 अध्वा जरा देहवतां पर्वतानां जलं जरा ।
 अमैथुनं जरा स्त्रीणां वस्त्राणामातपो जरा ॥ ०४-१७
 अग्निहोत्रं विना वेदा न च दानं विना क्रिया ।
 न भावेन विना सिद्धिस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ १८-०३
 अग्निरापः स्त्रियो मूर्खाः सर्पा राजकुलानि च ।
 नित्यं यत्नेन सेव्यानि सद्यः प्राणहराणि षट् ॥ १४-१२
 अग्निर्देवो द्विजातीनां मुनीनां हृदि दैवतम् ।
 प्रतिमा स्वल्पबुद्धीनां सर्वत्र समदर्शिनः ॥ ०४-१९
 अहिं नृपं च शार्दूलं वृद्धं च बालकं तथा ।
 परश्वानं च मूर्खं च सप्त सुप्तान्न बोधयेत् ॥ ०९-०७
 अहो बत विचित्राणि चरितानि महात्मनाम् ।
 लक्ष्मीं तृणाय मन्यन्ते तद्गारेण नमन्ति च ॥ १३-०४
 अजीर्णे भेषजं वारि जीर्णे वारि बलप्रदम् ।
 भोजने चामृतं वारि भोजनान्ते विषापहम् ॥ ०८-०७
 अकृष्टफलमूलानि वनवासरतिः सदा ।
 कुरुतेऽहरहः श्राद्धमृषिर्विप्रः स उच्यते ॥ ११-११
 अलिरयं नलिनीदलमध्यगः

कमलिनीमकरन्दमदालसः ।

विधिवशात्परदेशमुपागतः

कुटजपुष्परसं बहु मन्यते ॥ १५-१५

अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनां

अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि चन्द्रः ।

भवति विगतरश्मिर्मण्डलं प्राप्य भानोः

परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति Sharma ॥ ०३-३१

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा ।

द्वावेतौ सुखमेधेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥ १३-०६

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा ।

द्वावेतौ सुखमेधेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥ १३-०७

अनालोक्य व्ययं कर्ता अनाथः कलहप्रियः ।
 आतुरः सर्वक्षेत्रेषु नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ १२-१९
 अनभ्यासे विषं शास्त्रमजीर्णे भोजनं विषम् ।
 दरिद्रस्य विषं गोष्ठी वृद्धस्य तरुणी विषम् ॥ ०४-१५
 अनन्तशास्त्रं बहुलाश्च विद्याः
 स्वल्पश्च कालो बहुविघ्नता च ।
 यत्सारभूतं तदुपासनीयां
 हंसो यथा क्षीरमिवाम्बुमध्यात् ॥ १५-१०
 अनवस्थितकार्यस्य न जने न वने सुखम् ।
 जनो दहति संसर्गाद्वनं संगविवर्जनात् ॥ १३-१६
 अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः ।
 नित्यं संनिहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसङ्ग्रहः ॥ १२-१२
 अन्नहीनो दहेद्राष्ट्रं मन्त्रहीनश्च ऋत्विजः ।
 यजमानं दानहीनो नास्ति यज्ञसमो रिपुः ॥ ०८-२३
 अत्राद्दशगुणं पिष्टं पिष्टाद्दशगुणं पयः ।
 पयसोऽष्टगुणं मांसां मांसाद्दशगुणं घृतम् ॥ १०-१९
 अनृतं साहसं माया मूर्खत्वमतिलोभिता ।
 अशौचत्वं निर्दयत्वं स्त्रीणां दोषाः स्वभावजाः ॥ ०२-०१
 अन्तःसारविहीनानामुपदेशो न जायते ।
 मलयाचलसंसर्गान्न वेणुश्चन्दनायते ॥ १०-०८
 अन्तर्गतमलो दुष्टस्तीर्थस्नानशतैरपि ।
 न शुध्यति यथा भाण्डं सुराया दाहितं च सत् ॥ ११-०७
 अनुलोमेन बलिनं प्रतिलोमेन दुर्जनम् ।
 आत्मतुल्यबलं शत्रुं विनयेन बलेन वा ॥ ०७-१०
 अन्यायार्जितवित्तपूर्णमुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो
 रे रे जम्बुक मुञ्च मुञ्च सहसा नीचं सुनिन्द्यं वपुः Sharma ॥ ०५-०५
 अन्यायोपार्जितं द्रव्यं दश वर्षाणि तिष्ठति ।
 प्राप्ते चैकादशे वर्षे समूलं तद्विनश्यति ॥ १५-०६
 अन्यथा वेदशास्त्राणि ज्ञानपाण्डित्यमन्यथा ।
 अन्यथा तत्पदं शान्तं लोकाः क्लिश्यन्ति चाह्यथा ॥ ०५-१०
 अपुत्रस्य गृहं शून्यं दिशः शून्यास्त्वबान्धवाः ।
 मूर्खस्य हृदयं शून्यं सर्वशून्या दरिद्रता ॥ ०४-१४
 अर्धाधीताश्च यैर्वेदास्तथा शूद्रान्नभोजनाः ।
 ते द्विजाः किं करिट्प्यन्ति निर्विषा इव पन्नगाः ॥ ०९-०८
 अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुश्चरितानि च ।
 वञ्चनं चापमानं च मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ ०७-०१

असन्तुष्टा द्विजा नष्टाः सन्तुष्टाश्च महीभृतः ।
 सलज्जा गणिका नष्टा निर्लज्जाश्च कुलाङ्गना ॥ ०८-१८
 अशक्तस्तु भवेत्साधुर्ब्रह्मचारी वा निर्धनः ।
 व्याधितो देवभक्तश्च वृद्धा नारी पतिव्रता ॥ १७-०६
 अतिक्लेशेन यद्द्रव्यमतिलोभेन यत्सुखम् ।
 शत्रूणां प्रणिपातेन ते ह्यर्था मा भवन्तु मे ॥ १६-११
 अतिरूपेण वा सीता अतिगर्वेण रावणः ।
 अतिदानाद्दलिर्बद्धो ह्यतिसर्वत्र वर्जयेत् ॥ ०३-१२
 अत्यासन्ना विनाशाय दूरस्था न फलप्रदा ।
 सेव्यतां मध्यभावेन राजा वह्निर्गुरुः स्त्रियः ॥ १४-११
 अत्यन्तकोपः कटुका च वाणी
 दरिद्रता च स्वजनेषु वैरम् ।
 नीचप्रसंगः कुलहीनसेवा
 चिह्नानि देहे नरकस्थितानाम् ॥ ०७-१७
 अयममृतनिधानं नायकोऽप्योषधीनाम्
 अमृतमयशरीरः कान्तियुक्तोऽपि चन्द्रः ।
 भवतिविगतरश्मिर्मण्डलं प्राप्य भानोः
 परसदननिविष्टः को लघुत्वं न याति ॥ १५-१४
 अयुक्तं स्वामिनो युक्तं युक्तं नीचस्य दूषणम् ।
 अमृतं राहवे मृत्युर्विषं शङ्करभूषणम् ॥ १५-०७
 बाहुवीर्यं बलं राज्ञां ब्रह्मणो ब्रह्मविद्वली ।
 रूपयौवनमाधुर्यं स्त्रीणां बलमनुत्तमम् ॥ ०७-११
 बहुजन्मसु चाभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ।
 तेनैवाभ्यासयोगेन देही चाभ्यस्यते पुनः ॥ १८-०४
 बहूनां चैव सत्त्वानां समवायो रिपुञ्जयः ।
 वर्षाधाराधरो मेघस्तृणैरपि निवार्यते ॥ १४-०४
 बह्वाशी स्वल्पसन्तुष्टः सनिद्रो लघुचेतनः ।
 स्वामिभक्तश्च शूरश्च षडेते श्वानतो गुणाः ॥ ०६-२०
 बलं विद्या च विप्राणां राज्ञां सैन्यं बलं तथा ।
 बलं वित्तं च वैश्यानां शूद्राणां पारिचर्यकम् ॥ ०२-१६
 बन्धनानि खलु सन्ति बहूनि
 प्रेमरज्जुकृतबन्धनमन्यत् ।
 दारुभेदनिपुणोऽपि षडङ्घ्रि-
 निर्झिक्रियो भवति पंकजकोशे Sharma ॥ ०२-२१
 बन्धाय विषयासङ्गो मुक्त्यै निर्विषयं मनः ।
 मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥ १३-१२

भस्मना शुद्ध्यते कास्यं ताम्रमम्लेन शुद्ध्यति ।
 रजसा शुद्ध्यते नारी नदी वेगेन शुद्ध्यति ॥ ०६-०३
 भोज्यं भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वराङ्गना ।
 विभवो दानशक्तिश्च नाल्पस्य तपसः फलम् ॥ ०२-०२
 भ्रमन्सम्पूज्यते राजा भ्रमन्सम्पूज्यते द्विजः ।
 भ्रमन्सम्पूज्यते योगी स्त्री भ्रमन्ती विनश्यति ॥ ०६-०४
 बुद्धिर्यस्य बलं तस्य निर्बुद्धिश्च कुतो बलम् ।
 वने सिंहो यदोन्मत्तः मशकेन निपातितः ॥ १०-१६
 चाण्डालानां सहस्रैश्च सूरिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।
 एको हि यवनः प्रोक्तो न नीचो यवनात्परः ॥ ०८-०५
 चला लक्ष्मीश्चलाः प्राणाश्चले जीवितमन्दिरे ।
 चलाचले च संसारे धर्म एको हि निश्चलः ॥ ०५-२०
 छिन्नोऽपि चन्दनतरुर्न जहाति गन्धं
 वृद्धोऽपि वारणपतिर्न जहाति लीलाम् ।
 यन्त्रार्पितो मधुरतां न जहाति चेक्षुः
 क्षीणोऽपि न त्यजति शीलगुणान्कुलीनः ॥ १८-०५
 दाक्षिण्यं स्वजने दया परजने शार्द्यं सदा दुर्जने
 प्रीतिः साधुजने स्मयः खलजने विद्वज्जने चार्जवम् ।
 शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने नारीजने धूर्तता
 इत्थं ये पुरुषा कलासु कुशलास्तेष्वेव लोकस्थितिः ॥ १२-०३
 दानार्थिनो मधुकरा यदि कर्णतालैर्दूरीकृताः
 दूरीकृताः करिवरेण मदान्धबुद्ध्या ।
 तस्यैव गण्डयुग्ममण्डनहानिरेषा
 भृगाः पुनर्विकचपद्मवने वसन्ति ॥ १७-१८
 दाने तपसि शौर्ये वा विज्ञाने विनये नये ।
 विस्मयो नहि कर्तव्यो बहुरत्ना वसुन्धरा ॥ १४-०८
 दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन
 स्नानेन शुद्धिर्न तु चन्दनेन ।
 मानेन तृप्तिर्न तु भोजनेन
 ज्ञानेन मुक्तिर्न तु मुण्डनेन ॥ १७-१२
 दारिद्र्यनाशनं दानं शीलं दुर्गतिनाशनम् ।
 अज्ञाननाशिनी प्रज्ञा भावना भयनाशिनी ॥ ०५-११
 दारिद्र्यरोगदुःखानि बन्धनव्यसनानि च ।
 आत्मापराधवृक्षस्य फलान्येतानि देहिनाम् ॥ १८-०६
 दातृत्वं प्रियवक्तृत्वं धीरत्वमुचितज्ञता ।
 अभ्यासेन न लभ्यन्ते चत्वारः सहजा गुणाः ॥ ११-०१

दह्यमानाः सुतीव्रेण नीचाः परयशोऽग्निना
 अशक्तास्तत्पदं गन्तुं ततो निन्दां प्रकुर्वते ।
 दरिद्रता धीरतया विराजतेकुवस्त्रता शुभ्रतया विराजते
 कदन्नता चोष्णतया विराजते कुरूपता शीलतया विराजते ॥ ०९-१४
 दर्शनध्यानसंस्पर्शैर्मत्सी कूर्मी च पक्षिणी ।
 शिशुं पालयते नित्यं तथा सज्जनस्संगतिः ॥ ०४-०३
 देहाभिमाने गलितं ज्ञानेन परमात्मनि ।
 यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र समाधयः ॥ १३-१३
 देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं परदाराभिमर्शनम् ।
 निर्वाहः सर्वभूतेषु विप्रश्चाण्डाल उच्यते ॥ ११-१७
 देयं भोज्यधनं धनं सुकृतिभिर्नो सञ्चयस्तस्य वै
 श्रीकर्णस्य बलेश्च विक्रमपतेरद्यापि कीर्तिः स्थिता ।
 अस्माकं मधुदानभोगरहितं नाथं चिरात्संचितं
 निर्वाणादिति नैजपादयुगलं धर्षन्त्यहो मक्षिकाः ॥ ११-१८
 धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्रहणे तथा ।
 आहारे व्यवहारे च त्यक्तलज्जः सुखी भवेत् ॥ ०७-०२
 धनधान्यप्रयोगेषु विद्यासङ्ग्रहणे तथा ।
 आहारे व्यवहारे च त्यक्तलज्जः सुखी भवेत् ॥ १२-२१
 धनहीनो न हीनश्च धनिकः स सुनिश्चयः ।
 विद्यारत्नेन हीनो यः स हीनः सर्ववस्तुषु ॥ १०-०१
 धनेषु जीवितव्येषु स्त्रीषु चाहारकर्मसु ।
 अतृप्ताः प्राणिनः सर्वे याता यास्यन्ति यान्ति च ॥ १६-१३
 धनिकः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।
 पञ्च यत्र न विद्यन्ते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ ०१-०९
 धन्या द्विजमयी नौका विपरीता भवार्णवे ।
 तरन्त्यधोगताः सर्वे उपरिष्ठाः पतन्त्यधः ॥ १५-१३
 धर्माख्याने श्मशाने च रोगिणां या मतिर्भवेत् ।
 सा सर्वदैव तिष्ठेच्चेत्को न मुच्येत बन्धनात् ॥ १४-०६
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ ०३-२०
 धर्मार्थकाममोक्षाणां यस्यैकोऽपि न विद्यते ।
 अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ १३-१०
 धर्मं धनं च धान्यं च गुरोर्वचनमौषधम् ।
 सुगृहीतं च कर्तव्यमन्यथा तु न जीवति ॥ १४-१९
 धर्मे तत्परता मुखे मधुरता दाने समुत्साहता
 मित्रेऽवञ्चकता गुरौ विनयता चित्तेऽतिमभीरता ।

आचारे शुचिता गुणे रसिकता शास्त्रेषु विज्ञानता
 रूपे सुन्दरता शिवे भजनता त्वय्यस्ति भो राघव ॥ १२-१५
 दीपो भक्षयते ध्वान्तं कज्जलं च प्रसूयते ।
 यदन्नं भक्षयते नित्यं जायते तादृशी प्रजा ॥ ०८-०३
 दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिबेज्जलम् ।
 शास्त्रपूतं वदेद्वाक्यः मनःपूतं समाचरेत् ॥ १०-०२
 दुराचारी दुरादृष्टिर्दुरावासी च दुर्जनः ।
 यन्मैत्री क्रियते पुंभिर्नरः शीघ्रं विनश्यति ॥ ०२-१९
 दूरागतं पथि श्रान्तं वृथा च गृहमागतम् ।
 अनर्चयित्वा यो भुङ्क्ते स वै चाण्डाल उच्यते ॥ १५-११
 दूरस्थोऽपि न दूरस्थो यो यस्य मनसि स्थितः ।
 यो यस्य हृदये नास्ति समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ १४-०९
 दुर्जनं सज्जनं कर्तुमुपायो नहि भूतले ।
 अपानं शातधा धौतं न श्रेष्ठमिन्द्रियं भवेत् ॥ १०-१०
 दुर्जनस्य च सर्पस्य वरं सर्पो न दुर्जनः ।
 सर्पो दंशति काले तु दुर्जनस्तु पदे पदे ॥ ०३-०४
 दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः ।
 ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः ॥ ०१-०५
 दूतो न सञ्चरति खे न चलेच्च वार्ता
 पूर्वं न जल्पितमिदं न च सङ्गमोऽस्ति ।
 व्योम्नि स्थितं रविशाशिग्रहणं प्रशस्तं
 जानाति यो द्विजवरः स कथं न विद्वान् ॥ ०९-०५
 एक एव पदार्थस्तु त्रिधा भवति वीक्षितः ।
 कुणपं कामिनी मांसं योगिभिः कामिभिः श्वभिः ॥ १४-१६
 एकवृक्षसमारूढा नानावर्णा विहङ्गमाः ।
 प्रभाते दिक्षु दशसु यान्ति का तत्र वेदना ॥ १०-१५
 एकाहारेण सन्तुष्टः षड्गर्भनिरतः सदा ।
 ऋतुकालाभिगामी च स विप्रो द्विज उच्यते ॥ ११-१२
 एकाकिना तपो द्वाभ्यां पठनं गायनं त्रिभिः ।
 चतुर्भिर्गमनं क्षेत्रं पञ्चभिर्बहुभी रणः ॥ ०४-१२
 एकाक्षरप्रदातारं यो गुरुं नाभिवन्दते ।
 श्वानयोनिशतं गत्वा चाण्डालेष्वभिजायते ॥ १३-२०
 एकमप्यक्षरं यस्तु गुरुः शिष्यं प्रबोधयेत् ।
 पृथिव्यां नास्ति तद्द्रव्यं यद्वत्त्वा सोऽनृणी भवेत् ॥ १५-०२
 एकेन शुष्कवृक्षेण दह्यमानेन वह्निना ।
 दह्यते तद्वनं सर्वं कुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१५

एकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन साधुना ।
 आह्लादितं कुलं सर्वं यथा चन्द्रेण शर्वरी ॥ ०३-१६
 एकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना ।
 वासितं तद्वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ ०३-१४
 एकोऽपि गुणवान्पुत्रो निर्गुणेन शतेन किम् ।
 एकश्चन्द्रस्तमो हन्ति न च ताराः सहस्रशः ॥ ०४-०६
 एकोदरसमुद्भूता एकनक्षत्रजातकाः ।
 न भवन्ति समाः शीले यथा बदरकण्टकाः ॥ ०५-०४
 एतान्विंशतिगुणानाचरिष्यति यो जनः ।
 कार्यावस्थासु सर्वासु अजेयः स भविष्यति ॥ १८-०७
 एतदर्थं कुलीनानां नृपाः कुर्वन्ति सङ्ग्रहम् ।
 आदिमध्यावसानेषु न ते गच्छन्ति विक्रियाम् ॥ ०३-०५
 गम्यते यदि मृगेन्द्रमन्दिरं
 लभ्यते करिकपालमौक्तिकम् ।
 जम्बुकालयगते च प्राप्यते
 वत्सपुच्छखरचर्मखण्डनम् ॥ ०७-१८
 गन्धः सुवर्णं फलमिक्षुदण्डे
 नाकरि पुष्पं खलु चन्दनस्य ।
 विद्वान्धनाद्वश्च नृपश्चिरायुः
 धातुः पुरा कोऽपि न बुद्धिदोऽभूत् ॥ ०९-०३
 गते शोको न कर्तव्यो भविष्यं नैव चिन्तयेत् ।
 वर्तमानेन कालेन वर्तयन्ति विचक्षणाः ॥ १३-०२
 गीर्वाणवाणीषु विशिष्टबुद्धि-
 स्तथापि भाषान्तरलोलुपोऽहम् ।
 यथा सुधायाममरेषु सत्यां
 स्वर्गाङ्गनानामधरासवे रुचिः ॥ १०-१८
 गृहासक्तस्य नो विद्या नो दया मांसभोजिनः ।
 द्रव्यलुब्धस्य नो सत्यं स्त्रैणस्य न पवित्रता ॥ ११-०५
 गृहीत्वा दक्षिणां विप्रास्त्यजन्ति यजमानकम् ।
 प्राप्तविद्या गुरुं शिष्या दग्धारण्यं मृगास्तथा ॥ ०२-१८
 गूढमैथुनचारित्वं काले काले च सङ्ग्रहम् ।
 अप्रमत्तमविश्वासं पञ्च शिक्षेच्च वायसात् ॥ ०६-१९
 गुणाः सर्वत्र पूज्यन्ते न महत्योऽपि सम्पदः ।
 पूर्णेन्दुः किं तथा वन्द्यो निष्कलङ्को यथा कृशः ॥ १६-०७
 गुणैः सर्वज्ञतुल्योऽपि सीदत्येको निराश्रयः ।
 अनर्घ्यमपि माणिक्यं हेमाश्रयमपेक्षते ॥ १६-१०

गुणैरुत्तमतां याति नोच्चैरासनसंस्थिताः ।
 प्रासादशिखरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते ॥ १६-०६
 गुणो भूषयते रूपं शीलं भूषयते कुलम् ।
 प्रासादशिखरस्थोऽपि काकः किं गरुडायते ॥ ०८-१५
 गुरुरग्निद्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।
 पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ ०५-०१
 हस्तौ दानविवर्जितौ श्रुतिपुटौ सारस्वतद्रोहिणौ
 नेत्रे साधुविलोकनेन रहिते पादौ न तीर्थं गतौ ।
 अन्यायार्जितवित्तपूर्णमुदरं गर्वेण तुङ्गं शिरो
 रे रे जम्बुक मुञ्च मुञ्च सहसा नीचं सुनिन्द्यं वपुः ॥ १२-०४
 हस्ती अङ्कुशमात्रेण वाजी हस्तेन ताडयते ।
 शृङ्गी लगुडहस्तेन खड्गहस्तेन दुर्जनः ॥ ०७-०८
 हस्ती स्थूलतनुः स चाङ्कुशवशः किं हस्तिमात्रोऽङ्कुशो
 दीपे प्रज्वलिते प्रणश्यति तमः किं दीपमात्रं तमः ।
 वज्रेणापि हताः पतन्ति गिरयः किं वज्रमात्रं नगा-
 स्तेजो यस्य विराजते स बलवान्स्थूलेषु कः प्रत्ययः ॥ ११-०३
 हतं ज्ञानं क्रियाहीनं हतश्चाज्ञानतो नरः ।
 हतं निर्णायकं सैन्यं स्त्रियो नष्टा ह्यभर्तृकाः ॥ ०८-०८
 हीत्य यथाशास्त्रं नरो जानाति सत्तमः ।
 धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ १८-०८
 इक्षुदण्डास्तिलाः शूद्राः कान्ता हेम च मेदिनी ।
 चन्दनं दधि ताम्बूलं मर्दनं गुणवर्धनम् ॥ ०९-१३
 इक्षुरापः पयो मूलं ताम्बूलं फलमौषधम् ।
 भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ ०८-०२
 इन्द्रियाणि च संयम्य रागद्वेषविवर्जितः ।
 समदुःखसुखः शान्तः तत्त्वज्ञः साधुरुच्यते ॥ ०६-१७
 इन्द्रियाणि च संयम्य बकवत्पण्डितो नरः ।
 देशकालबलं ज्ञात्वा सर्वकार्याणि साधयेत् Sharma ॥ ०४-१७
 ईप्सितं मनसः सर्वं कस्य सम्पद्यते सुखम् ।
 दैवायत्तं यतः सर्वं तस्मात्सन्तोषमाश्रयेत् ॥ १३-१४
 जानीयात्प्रेषणे भृत्यान्वान्धवान् व्यसनागमे ।
 मित्रं चापत्तिकालेषु भार्यां च विभवक्षये ॥ ०१-११
 जलबिन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः ।
 स हेतुः सर्वविद्यानां धर्मस्य च धनस्य च ॥ १२-२२
 जले तैलं खले गुह्यं पात्रे दानं मनागपि ।
 प्राज्ञे शास्त्रं स्वयं याति विस्तारं वस्तुशक्तितः ॥ १४-०५

जल्पन्ति सार्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रमाः ।
हृदये चिन्तयन्त्यन्यं न स्त्रीणामेकतो रतिः ॥ १६-०२
जानीयात्प्रेषणे भृत्यान्बान्धवान्व्यसनागमे ।
मित्रं चापत्तिकालेषु भार्यां च विभवक्षये ॥ ०१-११
जनिता चोपनेता च यस्तु विद्यां प्रयच्छति ।
अन्नदाता भयत्राता पञ्चैते पितरः स्मृताः ॥ ०५-२२
जन्म जन्म यदभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ।
तेनैवाभ्यासयोगेन देही चाभ्यस्यते पुनः ॥ १६-१९
जन्ममृत्यू हि यात्येको भुनक्त्येकः शुभाशुभम् ।
नरकेषु पतत्येक एको याति परां गतिम् ॥ ०५-१३
जीवन्तं मृतवन्मन्ये देहिनं धर्मवर्जितम् ।
मृतो धर्मेण संयुक्तो दीर्घजीवी न संशयः ॥ १३-०९
का चिन्ता मम जीवने यदि हरिर्विश्वम्भरो गीयते
नो चेदर्भकजीवनाय जननीस्तन्यं कथं निर्ममे ।
इत्यालोच्य मुहुर्मुहुर्यदुपते लक्ष्मीपते केवलं
त्वत्पादाम्बुजसेवनेन सततं कालो मया नीयते ॥ १०-१७
कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ।
कालः सुप्तेषु जागर्ति कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ०६-०७
कामक्रोधौ तथा लोभं स्वादुशृङ्गारकौतुके ।
अतिनिद्रातिसेवे च विद्यार्थी ह्यष्ट वर्जयेत् ॥ ११-१०
कामधेनुगुणा विद्या ह्यकाले फलदायिनी ।
प्रवासे मातृसदृशी विद्या गुप्तं धनं स्मृतम् ॥ ०४-०५
कान्तावियोगः स्वजनापमानं
ऋणस्य शेषं कुनृपस्य सेवा ।
दारिद्र्यभावाद्धिमुखं च मित्रं
विनाग्निना पञ्च दहन्ति कायम् ॥ ०२-१४
काष्ठपाषाणधातूनां कृत्वा भावेन सेवनम् ।
श्रद्धया च तथा सिद्धिस्तस्य विष्णुप्रसादतः ॥ ०८-१२
काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुचलश्चिन्तामणिः प्रस्तरः
सूर्यास्तीव्रकरः शशी क्षयकरः क्षारो हि वारां निधिः ।
कामो नष्टतनुर्वलिर्दितिसुतो नित्यं पशुः कामगौ-
नैतांस्ते तुलयामि भो रघुपते कस्योपमा दीयते ॥ १२-१६
कः कालः कानि मित्राणि को देशः कौ व्ययागमौ ।
कश्चाहं का च मे शक्तिरिति चिन्त्यं मुहुर्मुहुः ॥ ०४-१८
कलौ दशसहस्राणि हरिस्त्यजति मेदिनीम् ।
तदर्धं जाह्नवीतोयं तदर्धं ग्रामदेवताः ॥ ११-०४

कर्मायत्तं फलं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।
 तथापि सुधियश्चार्या सुविचार्यैव कुर्वते ॥ १३-१८
 कष्टं च खलु मूर्खत्वं कष्टं च खलु यौवनम् ।
 कष्टात्कष्टतरं चैव परगेहनिवासनम् ॥ ०२-०८
 कस्य दोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडितः ।
 व्यसनं केन न प्राप्तं कस्य सौख्यं निरन्तरम् ॥ ०३-०१
 कवयः किं न पश्यन्ति किं न भक्षन्ति वायसाः ।
 मद्यपाः किं न जल्पन्ति किं न कुर्वन्ति योषितः ॥ १०-०४
 खलानां कण्टकानां च द्विविधैव प्रतिक्रिया ।
 उपानन्मुखभङ्गो वा दूरतो वा विसर्जनम् ॥ १५-०२
 खनित्वा हि खनित्रेण भूतले वारि विन्दति ।
 तथा गुरुगतां विद्यां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ १३-१७
 किं जातैर्बहुभिः पुत्रैः शोकसन्तापकारकैः ।
 वरमेकः कुलालम्बी यत्र विश्राम्यते कुलम् ॥ ०३-१७
 किं कुलेन विशालेन विद्याहीनेन देहिनाम् ।
 दुष्कुलं चापि विदुषो देवैरपि स पूज्यते ॥ ०८-१९
 किं तथा क्रियते धेन्वा या न दोग्ध्री न गर्भिणी ।
 कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न भक्तिमान् ॥ ०४-०९
 किं तथा क्रियते लक्ष्म्या या वधूरिव केवला ।
 या तु वेश्येव सामान्या पथिकैरपि भुज्यते ॥ १६-१२
 कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितो विषयिणः कस्यापदोऽस्तं गताः
 स्त्रीभिः कस्य न खण्डितं भुवि मनः को नाम राजप्रियः ।
 कः कालस्य न गोचरत्वमगमत् कोऽर्थी गतो गौरवं
 को वा दुर्जनदुर्गमेषु पतितः क्षेमेण यातः पथि ॥ १६-०४
 कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न धार्मिकः ।
 काणेन चक्षुषा किं वा चक्षुः पीडैव केवलम् ॥ १८-०९
 को हि भारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनाम् ।
 को विदेशः सुविद्यानां कः परः प्रियवादिनाम् ॥ ०३-१३
 कोकिलानां स्वरो रूपं स्त्रीणां रूपं पतिव्रतम् ।
 विद्या रूपं कुरूपाणां क्षमा रूपं तपस्विनाम् ॥ ०३-०९
 क्रोधो वैवस्वतो राजा तृष्णा वैतरणी नदी ।
 विद्या कामदुहा धेनुः सन्तोषो नन्दनं वनम् ॥ १८-१०
 कृते प्रतिकृतिं कुर्याद्विसने प्रतिहिंसनम् ।
 तत्र दोषो न पतति दुष्टे दुष्टं समाचरेत् ॥ १७-०२
 क्षीयन्ते सर्वदानानि यज्ञहोमबलिक्रियाः ।
 न क्षीयते पात्रदानमभयं सर्वदेहिनाम् ॥ १६-१४

कुचैलिनं दन्तमलोपधारिणं
 बह्वाशिनं निष्ठुरभाषिणं च ।
 सूर्योदये चास्तमिते शयानं
 विमुञ्चति श्रीर्यदि चक्रपाणिः ॥ १५-०४
 कुग्रामवासः कुलहीनसेवा
 कुभोजनं क्रोधमुखी च भार्या ।
 पुत्रश्च मूर्खो विधवा च कन्या
 विनाग्निना षट्प्रदहन्ति कायम् ॥ ०४-०८
 कुराजराज्येन कुतः प्रजासुखं
 कुमित्रमित्रेण कुतोऽभिनिर्वृतिः ।
 कुदारदारैश्च कुतो गृहे रतिः
 कुशिष्यशिष्यमध्यापयतः कुतो यशः ॥ ०६-१४
 लाक्षादितैलनीलीनां कौसुम्भमधुसर्पिषाम् ।
 विक्रेता मद्यमांसानां स विप्रः शूद्र उच्यते ॥ ११-१४
 लालनाद्बहवो दोषास्ताडने बहवो गुणाः ।
 तस्मात्पुत्रं च शिष्यं च ताडयेन्न तु लालयेत् ॥ ०२-१२
 लालयेत्पञ्चवर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत् ।
 प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रे मित्रवदाचरेत् ॥ ०३-१८
 लौकिके कर्मणि रतः पशूनां परिपालकः ।
 वाणिज्यकृषिकर्मा यः स विप्रो वैश्य उच्यते ॥ ११-१३
 लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः
 सत्यं चेत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ।
 सौजन्यं यदि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः
 सद्विद्या यदि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ १७-०४
 लोकयात्रा भयं लज्जा दाक्षिण्यं त्यागशीलता ।
 पञ्च यत्र न विद्यन्ते न कुर्यात्तत्र संस्थितिम् ॥ ०१-१०
 लुब्धानां याचकः शत्रुर्मूर्खानां बोधको रिपुः ।
 जारस्त्रीणां पतिः शत्रुश्चौराणां चन्द्रमा रिपुः ॥ १०-०६
 लुब्धमर्थेन गृह्णीयात् स्तब्धमञ्जलिकर्मणा ।
 मूर्खं छन्दोऽनुवृत्त्या च यथार्थत्वेन पण्डितम् ॥ ०६-१२
 मांसभक्ष्यैः सुरापानैर्मुखैश्चाक्षरवर्जितैः ।
 पशुभिः पुरुषाकारैर्भाराक्रान्ता हि मेदिनी ॥ ०८-२२
 माता च कमला देवी पिता देवो जनार्दनः ।
 बान्धवा विष्णुभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥ १०-१४
 माता शत्रुः पिता वैरी याभ्यां बाला न पाठिताः ।
 सभामध्ये न शोभन्ते हंसमध्ये बको यथा ॥ ०२-११

माता यस्य गृहे नास्ति भार्या चाप्रियस्वादिनी ।
 अरण्यं तेन गन्तव्यं यथारण्यं तथा गृहम् ॥ १८-११
 मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्ट्रवत् ।
 आत्मवत्सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः ॥ १२-१४
 मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
 बन्धाय विषयासङ्गो मुक्तयै निर्विषयं मनः ॥ १३-१२
 मनसा चिन्तितं कार्यं वाचा नैव प्रकाशयेत् ।
 मन्त्रेण रक्षयेद्ब्रह्मं कार्ये चापि नियोजयेत् ॥ ०२-०७
 मणिर्लुण्ठति पादाग्रे काचः शिरसि धार्यते ।
 क्रयविक्रयवेलायां काचः काचो मणिर्मणिः ॥ १५-०९
 मुहूर्तमपि जीवेच्च नरः शुक्लेन कर्मणा ।
 न कल्पमपि कष्टेन लोकद्वयविरोधिना ॥ १३-०१
 मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषवत्यज ।
 क्षमार्जवदयाशौचं सत्यं पीयूषवत्पिब ॥ ०९-०१
 मूर्खशिष्योपदेशेन दुष्टस्त्रीभरणेन च ।
 दुःखितैः सम्प्रयोगेण पण्डितोऽप्यवसीदति ॥ ०१-०४
 मूर्खा यत्र न पूज्यन्ते धान्यं यत्र सुसञ्चितम् ।
 दाम्पत्ये कलहो नास्ति तत्र श्रीः स्वयमागता ॥ ०३-२१
 मूर्खाणां पण्डिता द्वेष्या अधनानां महाधनाः ।
 परांगना कुलस्त्रीणां सुभगानां च दुर्भगाः ॥ ०५-०६
 मूर्खश्चिरायुर्जातोऽपि तस्माज्जातमृतो वरः ।
 मृतः स चाल्पदुःखाय यावज्जीवं जडो दहेत् ॥ ०४-०७
 मूर्खस्तु प्रहर्तव्यः प्रत्यक्षो द्विपदः पशुः ।
 भिद्यते वाक्य-शल्येन अदृशं कण्टकं यथा ॥ ०३-०७
 न दानैः शुद्ध्यते नारी नोपवासशतैरपि ।
 न तीर्थसेवया तद्वद्भर्तुः पदोदकैर्यथा ॥ १७-१०
 न देवो विद्यते काष्ठे न पाषाणे न मृण्मये ।
 भावे हि विद्यते देवस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-११
 न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छिन्नये
 स्वर्गद्वारकपाटपाटनपटुर्धर्मोऽपि नोपार्जितः ।
 नारीपीनपयोधरोरुयुगला स्वप्नेऽपि नालिंगितं
 मातुः केवलमेव यौवनवनच्छेदे कुठारा वयम् ॥ १६-०१
 न दुर्जनः साधुदशामुपैति
 बहुप्रकारैरपि शिक्ष्यमाणः ।
 आमूलसिक्तः पयसा घृतेन
 न निम्बवृक्षो मधुरत्वमेति ॥ ११-०६

न निर्मितो न चैव न दृष्टपूर्वो
 न श्रूयते हेममयः कुरंगः ।
 तथाऽपि तृष्णा रघुनन्दनस्य
 विनाशकाले विपरीतबुद्धिः ॥ १६-०५
 न पश्यति च जन्मान्धः कामान्धो नैव पश्यति ।
 मदोन्मत्ता न पश्यन्ति अर्थी दोषं न पश्यति ॥ ०६-०८
 न वेत्ति यो यस्य गुणप्रकर्षं
 स तं सदा निन्दति नात्र चित्रम् ।
 यथा किराती करिकुम्भलब्धां
 मुक्तां परित्यज्य बिभर्ति गुञ्जाम् ॥ ११-०८
 न विप्रपादोदककर्दमाणि
 न वेदशास्त्रध्वनिगर्जितानि ।
 स्वाहास्वधाकारविवर्जितानि
 श्मशानतुल्यानि गृहाणि तानि ॥ १२-१०
 न विश्वसेत्कुमित्रे च मित्रे चापि न विश्वसेत् ।
 कदाचित्कुपितं मित्रं सर्वं गुह्यं प्रकाशयेत् ॥ ०२-०६
 नाग्निहोत्रं विना वेदा न च दानं विना क्रिया ।
 न भावेन विना सिद्धिस्तस्माद्भावो हि कारणम् ॥ ०८-१०
 नाहारं चिन्तयेत्प्राज्ञो धर्ममेकं हि चिन्तयेत् ।
 आहारो हि मनुष्याणां जन्मना सह जायते ॥ १२-२०
 नात्रोदकसमं दानं न तिथिर्द्वादशी समा ।
 न गायत्र्याः परो मन्त्रो न मातुर्देवतं परम् ॥ १७-०७
 नापितस्य गृहे क्षौरं पाषाणे गन्धलेपनम् ।
 आत्मरूपं जले पश्यन् शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ॥ १७-१३
 नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोहसमो रिपुः ।
 नास्ति कोपसमो वह्निर्नास्ति ज्ञानात्परं सुखम् ॥ ०५-१२
 नास्ति मेघसमं तोयं नास्ति चात्मसमं बलम् ।
 नास्ति चक्षुःसमं तेजो नास्ति धान्यसमं प्रियम् ॥ ०५-१७
 नात्यन्तं सरलैर्भाव्यं गत्वा पश्य वनस्थलीम् ।
 छिद्यन्ते सरलास्तत्र कुब्जास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥ ०७-१२
 नदीतीरे च ये वृक्षाः परगेहेषु कामिनी ।
 मन्त्रहीनाश्च राजानः शीघ्रं नश्यन्त्यसंशयम् ॥ ०२-१५
 नदीनां शस्त्रपाणीनां नखीनां शृङ्गिणां तथा ।
 विश्वासो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राजकुलेषु च ॥ ०१-१५
 नराणां नापितो धूर्तः पक्षिणां चैव वायसः ।
 चतुष्पादं शृगालस्तु स्त्रीणां धूर्ता च मालिनी ॥ ०५-२१

निःस्पृहो नाधिकारी स्यान् नाकामो मण्डनप्रियः ।
 नाविदग्धः प्रियं ब्रूयात्स्पष्टवक्ता न वञ्चकः ॥ ०५-०५
 निमन्त्रोत्सवा विप्रा गावो नवतृणोत्सवाः ।
 पत्युत्साहयुता भार्या अहं कृष्णचरणोत्सवः ॥ १२-१३
 निर्धनं पुरुषं वेश्या प्रजा भग्नं नृपं त्यजेत् ।
 खगा वीतफलं वृक्षं भुक्त्वा चाभ्यागतो गृहम् ॥ ०२-१७
 निर्गुणस्य हतं रूपं दुःशीलस्य हतं कुलम् ।
 असिद्धस्य हता विद्या ह्यभोगेन हतं धनम् ॥ ०८-१६
 निर्विषेणापि सर्पेण कर्तव्या महती फणा ।
 विषमस्तु न चाप्यस्तु घटाटोपो भयङ्करः ॥ ०९-१०
 पादशेषं पीतशेषं सन्ध्याशेषं तथैव च ।
 श्वानमूत्रसमं तोयं पीत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ १७-११
 पादाभ्यां न स्पृशेदग्निं गुरुं ब्राह्मणमेव च ।
 नैव गां न कुमारीं च न वृद्धं न शिशुं तथा ॥ ०७-०६
 पक्षिणः काकश्चण्डालः पशूनां चैव कुक्कुरः ।
 मुनीनां पापश्चण्डालः सर्वचाण्डालनिन्दकः ॥ ०६-०२
 परकार्यविहन्ता च दाम्भिकः स्वार्थसाधकः ।
 छली द्वेषी मृदुः क्रूरो विप्रो मार्जार उच्यते ॥ ११-१५
 पठन्ति चतुरो वेदान्धर्मशास्त्राण्यनेकशः ।
 आत्मानं नैव जानन्ति दर्वी पाकरसं यथा ॥ १५-१२
 परैरुक्तगुणो यस्तु निर्गुणोऽपि गुणी भवेत् ।
 इन्द्रोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रख्यापितैर्गुणैः ॥ १६-०८
 परस्परस्य मर्माणि ये भाषन्ते नराधमाः ।
 त एव विलयं यान्ति वल्मीकोदरसर्पवत् ॥ ०९-०२
 परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
 वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुखम् ॥ ०२-०५
 परोपकरणं येषां जागर्ति हृदये सताम् ।
 नश्यन्ति विपदस्तेषां सम्पदः स्युः पदे पदे ॥ १७-१५
 पतिरेव गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ।
 गुरुरग्निर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ १८-१२
 पत्रं नैव यदा करीलविटपे दोषो वसन्तस्य किं
 नोलूकोऽप्यवलोकते यदि दिवा सूर्यस्य किं दूषणम् ।
 वर्षा नैव पतन्ति चातकमुखे मेघस्य किं दूषणं
 यत्पूर्वं विधिना ललाटलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ॥ १२-०६
 पत्युराज्ञां विना नारी ह्युपोष्य व्रतचारिणी ।
 आयुष्यं हरते भर्तुः सा नारी नरकं व्रजेत् ॥ १७-०९

पिता रत्नाकरो यस्य लक्ष्मीर्यस्य सहोदरा ।
 शङ्को भिक्षाटनं कुर्यान्न दत्तमुपतिष्ठते ॥ १७-०५
 पीतः क्रुद्धेन तातश्चरणतलहतो वल्लभो येन रोषा
 दाबाल्याद्विप्रवर्यैः स्ववदनविवरे धार्यते वैरिणी मे ।
 गेहं मे छेदयन्ति प्रतिदिवसमुमाकान्तपूजानिमित्तं
 तस्मात्खिन्ना सदाहं द्विजकुलनिलयं नाथ युक्तं त्यजामि ॥ १५-१६
 प्रातर्दूतप्रसङ्गेन मध्याह्ने स्त्रीप्रसङ्गतः ।
 रात्रौ चौरप्रसङ्गेन कालो गच्छन्ति धीमताम् ॥ ०९-११
 प्रभूतं कार्यमल्पं वा यन्नरः कर्तुमिच्छति ।
 सर्वारम्भेण तत्कार्यं सिंहादेकं प्रचक्षते ॥ ०६-१६
 प्रलये भिन्नमर्यादा भवन्ति किल सागराः ।
 सागरा भेदमिच्छन्ति प्रलयेऽपि न साधवः ॥ ०३-०६
 प्रणम्य शिरसा विष्णुं त्रैलोक्याधिपतिं प्रभुम् ।
 नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ ०१-०१
 प्रस्तावसदृशं वाक्यं प्रभावसदृशं प्रियम् ।
 आत्मशक्तिसमं कोपं यो जानाति स पण्डितः ॥ १४-१५
 प्रत्युत्थानं च युद्धं च संविभागं च बन्धुषु ।
 स्वयमाक्रम्य भुक्तं च शिक्षेच्चत्वारि कुक्कुटात् ॥ ०६-१८
 प्रियवाक्यप्रदानेन सर्वे तुष्यन्ति जन्तवः ।
 तस्मात्तदेव वक्तव्यं वचने का दरिद्रता ॥ १६-१३
 पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
 मूढैः पाषाणखण्डेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥ १४-०१
 पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मही ।
 एतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥ १४-०३
 पुष्पे गन्धं तिले तैलं काष्ठेऽग्निं पयसि घृतम् ।
 इक्षौ गुडं तथा देहे पश्यात्मानं विवेकतः ॥ ०७-२१
 पुस्तकप्रत्ययाधीतं नाधीतं गुरुसन्निधौ ।
 सभामध्ये न शोभन्ते जारगर्भा इव स्त्रियः ॥ १७-०१
 पुस्तकस्था तु या विद्या परहस्तगतं धनं ।
 कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ॥ १६-२०
 पुत्राश्च विविधैः शीलैर्नियोज्याः सततं बुधैः ।
 नीतिज्ञाः शीलसम्पन्ना भवन्ति कुलपूजिताः ॥ ०२-१०
 रङ्गं करोति राजानं राजानं रङ्गमेव च ।
 धनिनं निर्धनं चैव निर्धनं धनिनं विधिः ॥ १०-०५
 राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठाः पापे पापाः समे समाः ।
 राजानमनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥ १३-०८

राजपत्नी गुरोः पत्नी मित्रपत्नी तथैव च ।
 पत्नीमाता स्वमाता च पञ्चैता मातरः स्मृताः ॥ ०५-२३
 राजा राष्ट्रकृतं पापं राज्ञः पापं पुरोहितः ।
 भर्ता च स्त्रीकृतं पापं शिष्यपापं गुरुस्तथा ॥ ०६-१०
 राजा वेश्या यमश्चाग्निस्तस्करो बालयाचकौ ।
 परदुःखं न जानन्ति अष्टमो ग्रामकण्टकः ॥ १७-१९
 ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता च व्यभिचारिणी ।
 भार्या रूपवती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०६-११
 ऋणकर्ता पिता शत्रुर्माता च व्यभिचारिणी ।
 भार्या रूपवती शत्रुः पुत्रः शत्रुरपण्डितः ॥ ०८-२१
 रूपयौवनसम्पन्ना विशालकुलसम्भवाः ।
 विद्याहीना न शोभन्ते निर्गन्धाः किंशुका यथा ॥ ०३-०८
 स जीवति गुणा यस्य यस्य धर्मः स जीवति ।
 गुणधर्मविहीनस्य जीवितं निष्प्रयोजनम् ॥ १४-१३
 सा भार्या या शुचिर्दक्षा सा भार्या या पतिव्रता ।
 सा भार्या या पतिप्रीता सा भार्या सत्यवादिनी ॥ ०४-१३
 साधुभ्यस्ते निवर्तन्ते पुत्रमित्राणि बान्धवाः ।
 ये च तैः सह गन्तारस्तद्धर्मात्सुकृतं कुलम् ॥ ०४-०२
 साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थभूता हि साधवः ।
 कालेन फलते तीर्थं सद्यः साधुसमागमः ॥ १२-०८
 सानन्दं सदनं सुतास्तु सुधियः कान्ता प्रियालापिनी
 इच्छापूरतिधनं स्वयोषिति रतिः स्वाज्ञापराः सेवकाः ।
 आतिथ्यं शिवपूजनं प्रतिदिनं मिष्टान्नपानं गृहे
 साधोः संगमुपासते च सततं धन्यो गृहस्थाश्रमः ॥ १२-०१
 सद्यः प्रज्ञाहरा तुण्डी सद्यः प्रज्ञाकरी वचा ।
 सद्यः शक्तिहरा नारी सद्यः शक्तिकरं पयः ॥ १७-१४
 सकृज्जल्पन्ति राजानः सकृज्जल्पन्ति पण्डिताः ।
 सकृत्कन्याः प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् ॥ ०४-११
 समाने शोभते प्रीतिः राज्ञि सेवा च शोभते ।
 वाणिज्यं व्यवहारेषु दिव्या स्त्री शोभते गृहे ॥ ०२-२०
 संसारतापदग्धानां त्रयो विश्रान्तिहेतवः ।
 अपत्यं च कलत्रं च सतां सङ्गतिरेव च ॥ ०४-१०
 संसारविषवृक्षस्य द्वे फलेऽमृतोपमे ।
 सुभाषितं च सुस्वादु सङ्गतिः सज्जने जने ॥ १६-१८
 सन्तोषामृततृप्तानां यत्सुखं शान्तिरेव च ।
 न च तद्धनलुब्धानामितश्चेतश्च धावताम् ॥ ०७-०३

सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।
 त्रिषु चैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ ०७-०४
 सन्तोषस्त्रिषु कर्तव्यः स्वदारे भोजने धने ।
 त्रिषु चैव न कर्तव्योऽध्ययने जपदानयोः ॥ १३-१९
 सर्वौषधीनाममृता प्रधाना
 सर्वेषु सौख्येष्वशनं प्रधानम् ।
 सर्वेन्द्रियाणां नयनं प्रधानं
 सर्वेषु गात्रेषु शिरः प्रधानम् ॥ ०९-०४
 सत्सङ्गाद्भवति हि साधुना खलानां
 साधूनां न हि खलसंगतः खलत्वम् ।
 आमोदं कुसुमभवं मृदेव धत्ते
 मृद्गन्धं नहि कुसुमानि धारयन्ति ॥ १२-०७
 सत्कुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यासु योजयेत् ।
 व्यसने योजयेच्छत्रुं मित्रं धर्मे नियोजयेत् ॥ १८-१३
 सत्यं माता पिता ज्ञानं धर्मो भ्राता दया सखा ।
 शान्तिः पत्नी क्षमा पुत्रः षडेते मम बान्धवाः ॥ १२-११
 सत्येन धार्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः ।
 सत्येन वाति वायुश्च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ ०५-१९
 शान्तितुल्यं तपो नास्ति न सन्तोषात्परं सुखम् ।
 अपत्यं च कलत्रं च सतां सङ्गतिरेव च ॥ ०८-१४
 शैले शैले च माणिक्यं मौक्तिकं न गजे गजे ।
 साधवो न हि सर्वत्र चन्दनं न वने वने ॥ ०२-०९
 शकटं पञ्चहस्तेन दशहस्तेन वाजिनम् ।
 गजं हस्तसहस्रेण देशत्यागेन दुर्जनम् ॥ ०७-०७
 श्लोकेन वा तदर्धेन तदर्धार्धाक्षरेण वा ।
 अबन्ध्यं दिवसं कुर्याद्द्वानाध्ययनकर्मभिः ॥ ०२-१३
 शोकेन रोगा वर्धन्ते पयसा वर्धते तनुः ।
 घृतेन वर्धते वीर्यं मांसान्मांसं प्रवर्धते ॥ १०-२०
 श्रुत्वा धर्मं विजानाति श्रुत्वा त्यजति दुर्मतिम् ।
 श्रुत्वा ज्ञानमवाप्नोति श्रुत्वा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ०६-०१
 शुद्धं भूमिगतं तोयं शुद्धा नारी पतिव्रता ।
 शुचिः क्षेमकरो राजा सन्तोषो ब्राह्मणः शुचिः ॥ ०८-१७
 शुनः पुच्छमिव व्यर्थं जीवितं विद्यया विना ।
 न गुह्यगोपने शक्तं न च दंशनिवारणे ॥ ०७-१९
 सिंहादेकं बकादेकं शिक्षेच्चत्वारि कुक्कुटात् ।
 वायसात्पञ्च शिक्षेच्च षट्शुनस्त्रीणि गर्दभात् ॥ ०६-१५

स्त्रीणां द्विगुण आहारो लज्जा चापि चतुर्गुणा ।
 साहसं षड्गुणं चैव कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ ०१-१७
 सुखार्थी चेत्यजेद्विद्यां विद्यार्थी चेत्यजेत्सुखम् ।
 सुखार्थिनः कुतो विद्या सुखं विद्यार्थिनः कुतः ॥ १०-०३
 सुकुले योजयेत्कन्यां पुत्रं विद्यासु योजयेत् ।
 व्यसने योजयेच्छत्रुं मित्रं धर्मेण योजयेत् ॥ ०३-०३
 सुश्रान्तोऽपि वहेद्भारं शीतोष्णं न च पश्यति ।
 सन्तुष्टश्चरते नित्यं त्रीणि शिक्षेच्च गर्दभात् ॥ ०६-२१
 सुसिद्धमौषधं धर्मं गृहच्छिद्रं च मैथुनम् ।
 कुभुक्तं कुश्रुतं चैव मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ १४-१७
 स्वहस्तग्रथिता माला स्वहस्तघृष्टचन्दनम् ।
 स्वहस्तलिखितं स्तोत्रं शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ॥ ०९-१२
 स्वभावेन हि तुष्यन्ति देवाः सत्पुरुषाः पिता ।
 ज्ञातयः स्नानपानाभ्यां वाक्यदानेन पण्डिताः ॥ १३-०३
 स्वर्गस्थितानामिह जीवलोके

चत्वारि चिह्नानि वसन्ति देहे ।

दानप्रसंगो मधुरा च वाणी

देवार्चनं ब्राह्मणतर्पणं च ॥ ०७-१६

स्वयं कर्म करोत्यात्मा स्वयं तत्फलमश्नुते ।
 स्वयं भ्रमति संसारे स्वयं तस्माद्विमुच्यते ॥ ०६-०९
 तादृशी जायते बुद्धिर्व्यवसायोऽपि तादृशः ।
 सहायास्तादृशा एव यादृशी भवितव्यता ॥ ०६-०६
 तावद्भयेषु भेतव्यं यावद्भयमनागतम् ।
 आगतं तु भयं वीक्ष्य प्रहर्तव्यमशङ्कया ॥ ०५-०३
 तावन्मौनेन नीयन्ते कोकिलैश्चैव वासराः ।
 यावत्सर्वजनानन्ददायिनी वाक्प्रवर्तते ॥ १४-१८
 तदहं सम्प्रवक्ष्यामि लोकानां हितकाम्यया ।
 येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञात्वं प्रपद्यते ॥ ०१-०३
 तद्भोजनं यद्विद्वज्भुक्तशेषं

तत्सौहृदं यत्क्रियते परस्मिन् ।

सा प्राज्ञता या न करोति पापं

दम्भं विना यः क्रियते स धर्मः ॥ १५-०८

तैलाभ्यङ्गे चिताधूमे मैथुने क्षौरकर्मणि ।
 तावद्भवति चाण्डालो यावत्स्नानं न चाचरेत् ॥ ०८-०६
 तक्षकस्य विषं दन्ते मक्षिकायास्तु मस्तके ।
 वृश्चिकस्य विषं पुच्छे सर्वाङ्गे दुर्जने विषम् ॥ १७-०८

ते पुत्रा ये पितुर्भक्ताः स पिता यस्तु पोषकः ।
 तन्मित्रं यत्र विश्वासः सा भार्या यत्र निर्वृतिः ॥ ०२-०४
 तृणं ब्रह्मविदः स्वर्गस्तृणं शूरस्य जीवितम् ।
 जिताशस्य तृणं नारी निःस्पृहस्य तृणं जगत् ॥ ०५-१४
 तृणं लघु तृणात्तूलं तूलादपि च याचकः ।
 वायुना किं न नीतोऽसौ मामयं याचयिष्यति ॥ १६-१५
 तुष्यन्ति भोजने विप्रा मयूरा घनगर्जिते ।
 साधवः परसम्पत्तौ खलाः परविपत्तिषु ॥ ०७-०९
 त्यज दुर्जनसंसर्गं भज साधुसमागमम् ।
 कुरु पुण्यमहोरात्रं स्मर नित्यमनित्यतः ॥ १४-२०
 त्यजन्ति मित्राणि धनैर्विहीनं

पुत्राश्च दाराश्च सुहृज्जनाश्च ।

तमर्थवन्तं पुनराश्रयन्ति

अर्थो हि लोके मनुष्यस्य बन्धुः ॥ १५-०५

त्यजेद्धर्मं दयाहीनं विद्याहीनं गुरुं त्यजेत् ।
 त्यजेत्क्रोधमुखी भार्यां निःस्नेहान्बान्धवांस्त्यजेत् ॥ ०४-१६
 त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ।
 ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्थं पृथिवीं त्यजेत् ॥ ०३-१०
 उद्योगे नास्ति दारिद्र्यं जपतो नास्ति पातकम् ।
 मौनेन कलहो नास्ति नास्ति जागरिते भयम् ॥ ०३-११
 उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हि रक्षणम् ।
 तडागोदरसंस्थानां परीवाह इवाम्भसाम् ॥ ०७-१४
 उपसर्गेऽन्यचक्रे च दुर्भिक्षे च भयावहे ।
 असाधुजनसम्पर्के यः पलायेत्स जीवति ॥ ०३-१९
 उर्व्यां कोऽपि महीधरो लघुतरो दोभ्यां धृतो

लीलया तेन त्वं दिवि भूतले च सततं गोवर्धनो गीयसे ।

त्वां त्रैलोक्यधरं वहामि कुचयोरग्रे न तद्गण्यते

किं वा केशव भाषणेन बहुना पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ १५-१८

उर्व्यां कोऽपि महीधरो लघुतरो दोभ्यां धृतो

लीलया तेन त्वं दिवि भूतले च सततं गोवर्धनो गीयसे ।

त्वां त्रैलोक्यधरं वहामि कुचयोरग्रे न तद्गण्यते

किं वा केशव भाषणेन बहुना पुण्यैर्यशो लभ्यते ॥ १५-१९

उत्पन्नपञ्चात्तापस्य बुद्धिर्भवति यादृशी ।

तादृशी यदि पूर्वं स्यात्कस्य न स्यान्महोदयः ॥ १४-०७

वाचां शौचं च मनसः शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

सर्वभूतदयाशौचमेतच्छौचं परार्थिनाम् ॥ ०७-२०

वापीकूपतडागानामारामसुरवेश्मनाम् ।
 उच्छेदने निराशङ्कः स विप्रो म्लेच्छ उच्यते ॥ ११-१६
 वरं न राज्यं न कुराजराज्यं
 वरं न मित्रं न कुमित्रमित्रम् ।
 वरं न शिष्यो न कुशिष्यशिष्यो
 वरं न दार न कुदरदारः ॥ ०६-१३
 वरं प्राणपरित्यागो मानभङ्गेन जीवनात् ।
 प्राणत्यागे क्षणं दुःखं मानभङ्गे दिने दिने ॥ १६-१५
 वरं वनं व्याघ्रगजेन्द्रसेवितं
 द्रुमालयं पत्रफलाम्बुसेवनम् ।
 तृणेषु शय्या शतजीर्णवल्कलं
 न बन्धुमध्ये धनहीनजीवनम् ॥ १०-१२
 वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विरूपामपि कन्यकाम् ।
 रूपशीलां न नीचस्य विवाहः सदृशे कुले ॥ ०१-१४
 वयसः परिणामेऽपि यः खलः खल एव सः ।
 सम्पक्वमपि माधुर्यं नोपयातीन्द्रवारुणम् ॥ १२-२३
 विद्वान्प्रशस्यते लोके विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ।
 विद्यया लभते सर्वं विद्या सर्वत्र पूज्यते ॥ ०८-२०
 विद्या मित्रं प्रवासे च भार्या मित्रं गृहेषु च ।
 व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च ॥ ०५-१५
 विद्या मित्रं प्रवासे च भार्या मित्रं गृहेषु च ।
 व्याधितस्यौषधं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च ॥ १२-१७
 विद्यार्थी सेवकः पान्थः क्षुधार्तो भयकातरः ।
 भाण्डारी प्रतिहारी च सप्त सुप्तान्प्रबोधयेत् ॥ ०९-०६
 विनयं राजपुत्रेभ्यः पण्डितेभ्यः सुभाषितम् ।
 अनृतं द्यूतकारेभ्यः स्त्रीभ्यः शिक्षेत कैतवम् ॥ १२-१८
 विप्रास्मिन्नगरे महान्कथय कस्तालद्रुमाणां गणः
 को दाता रजको ददाति वसनं प्रातर्गृहीत्वा निशि ।
 को दक्षः परवित्तदारहरणे सर्वोऽपि दक्षो जनः
 कस्माज्जीवसि हे सखे विषकृमिन्यायेन जीवाम्यहम् ॥ १२-०९
 विप्रयोर्विप्रवह्नयोश्च दम्पत्योः स्वामिभृत्ययोः ।
 अन्तरेण न गन्तव्यं हलस्य वृषभस्य च ॥ ०७-०५
 विप्रो वृक्षस्तस्य मूलं च सन्ध्या
 वेदः शाखा धर्मकर्माणि पत्रम् ।
 तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षणीयं
 छिन्ने मूले नैव शाखा न पत्रम् ॥ १०-१३

विषादप्यमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
 अमित्रादपि सद्वृत्तं बालादपि सुभाषितम् ॥ ०१-१६
 वित्तं देहि गुणान्वितेषु मतिमन्नान्यत्र देहि क्वचित्
 प्राप्तं वारिनिधेर्जलं घनमुखे माधुर्ययुक्तं सदा ।
 जीवान्स्थावरजंगमांश्च सकलान्संजीव्य भूमण्डलं
 भूयः पश्य तदेव कोटिगुणितं गच्छन्तमम्भोनिधिम् ॥ ०८-०४
 वित्तेन रक्ष्यते धर्मो विद्या योगेन रक्ष्यते ।
 मृदुना रक्ष्यते भूपः सत्स्त्रया रक्ष्यते गृहम् ॥ ०५-०९
 विवेकिनमनुप्राप्ता गुणा यान्ति मनोज्ञताम् ।
 सुतरां रत्नमाभाति चामीकरनियोजितम् ॥ १६-०९
 वृद्धकाले मृता भार्या बन्धुहस्तगतं धनम् ।
 भोजनं च पराधीनं तिस्रः पुंसां विडम्बनाः ॥ ०८-०९
 वृणुयात्कुलजां प्राज्ञो विरूपामपि कन्यकाम् ।
 रूपशीलां न नीचस्य विवाहः सदृशे कुले ॥ १८-१४
 वृथा वृष्टिः समुद्रेषु वृथा तृप्तस्य भोजनम् ।
 वृथा दानं समर्थस्य वृथा दीपो दिवापि च ॥ ०५-१६
 व्यालाश्रयापि विकलापि सकण्टकापि
 वक्रापि पङ्किलभवापि दुरासदापि ।
 गन्धेन बन्धुरसि केतकि सर्वजन्ता
 रेको गुणः खलु निहन्ति समस्तदोषान् ॥ १७-२१
 य एतान्विंशतिगुणानाचरिष्यति मानवः ।
 कार्यावस्थासु सर्वासु अजेयः स भविष्यति ॥ ०६-२२
 यावत्स्वस्थो ह्ययं देहो यावन्मृत्युश्च दूरतः ।
 तावदात्महितं कुर्यात्प्राणान्ते किं करिष्यति ॥ ०४-०४
 यद्दूरं यद्दुराराध्यं यच्च दूरे व्यवस्थितम् ।
 तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् ॥ १७-०३
 यदधीत्य यथाशास्त्रं नरो जानाति सत्तमः ।
 धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ ०१-०२
 यदि रामा यदि च रमा यदि तनयो विनयगुणोपेतः ।
 तनये तनयोत्पत्तिः सुरवरनगरे किमाधिक्यम् ॥ १७-१६
 यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदेकेन कर्मणा ।
 पुरा पञ्चदशास्येभ्यो गां चरन्ती निवारय ॥ १४-१४
 यस्माच्च प्रियमिच्छेत्तु तस्य ब्रूयात्सदा प्रियम् ।
 व्याधो मृगवधं कर्तुं गीतं गायति सुस्वरम् ॥ १४-१०
 यस्मिन्देशे न सम्मानो न वृत्तिर्न च बान्धवाः ।
 न च विद्यागमोऽप्यस्ति वासं तत्र न कारयेत् ॥ ०१-०८

यस्मिन्नुष्टे भयं नास्ति तुष्टे नैव धनागमः ।
 निग्रहोऽनुग्रहो नास्ति स रुष्टः किं करिष्यति ॥ ०९-०९
 यस्य चाऽप्रियमन्विच्छेत्तस्य ब्रूयात्सदा प्रियम् ।
 व्याधो मृगवधं कर्तुं गीतं गायति सुस्वरम् ॥ १८-१५
 यस्य चित्तं द्रवीभूतं कृपया सर्वजन्तुषु ।
 तस्य ज्ञानेन मोक्षेण किं जटाभस्मलेपनैः ॥ १५-०१
 यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम् ।
 लोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणः किं करिष्यति ॥ १०-०९
 यस्य पुत्रो वशीभूतो भार्या छन्दानुगामिनी ।
 विभवे यश्च सन्तुष्टस्तस्य स्वर्ग इहैव हि ॥ ०२-०३
 यस्य स्नेहो भयं तस्य स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।
 स्नेहमूलानि दुःखानि तानि त्यक्त्वा वसेत् सुखम् ॥ १३-०५
 यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।
 यस्यार्थाः स पुमाल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः ॥ ०६-०५
 यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बान्धवाः ।
 यस्यार्थाः स पुमाल्लोके यस्यार्थाः स च पण्डितः ॥ ०७-१५
 यथा चतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते
 निघर्षणच्छेदनतापताडनैः ।
 तथा चतुर्भिः पुरुषः परीक्ष्यते
 त्यागेन शीलेन गुणेन कर्मणा ॥ ०५-०२
 यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो गच्छति मातरम् ।
 तथा यच्च कृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ १३-१५
 यथाधीत्य यथाशास्त्रं नरो जानाति सत्तमः ।
 धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥ १८-१६
 यत्रोदकं तत्र वसन्ति हंसा-
 स्तथैव शुष्कं परिवर्जयन्ति ।
 न हंसतुल्येन नरेण भाव्यं
 पुनस्त्यजन्तः पुनराश्रयन्ते ॥ ०७-१३
 यौवनं धनसम्पत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता ।
 एकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र चतुष्टयम् ॥ १७-२२
 ये तु संवत्सरं पूर्णं नित्यं मौनेन भुञ्जते ।
 युगकोटिसहस्रं तैः स्वर्गलोके महीयते ॥ ११-०९
 येषां न विद्या न तपो न दानं
 ज्ञानं न शीलां न गुणो न धर्मः ।
 ते मर्त्यलोके भुवि भारभूता
 मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ १०-०७

येषां श्रीमद्यशोदासुतपदकमले नास्ति भक्तिर्नराणां
येषामाभीरकन्याप्रियगुणकथने नानुरक्ता रसज्ञा ।
येषां श्रीकृष्णलीलालितरसकथासादरौ नैव कर्णौ
धिक् तान् धिक् तान् धिगेतान् कथयति सततं कीर्तनस्थो मृदंगः ॥ १२-०५
यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवं परिषेवते ।
ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति चाध्रुवं नष्टमेव हि ॥ ०१-१३
यो हि संवत्सरं पूर्णं भुङ्क्ते मौनेन सर्वथा ।
युगकोटिसहस्रं तैः स्वर्गलोके महीयते ॥ १८-१७
यो मोहान्मन्यते मूढो रक्तेयं मयि कामिनी ।
स तस्या वशगो भूत्वा नृत्येत् क्रीडाशकुन्तवत् ॥ १६-०३
युगान्ते प्रचलेन्मेरुः कल्पान्ते सप्त सागराः ।
साधवः प्रतिपन्नार्थान्न चलन्ति कदाचन ॥ १३-२१

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated July 17, 2010
<http://sanskritdocuments.org>